

Öğleye Kadar Güleyim

– Kazım Gök · 22 Mart 2021

Aydınlık duyguları
Mişli geçmiş ağıtlarla kararan

Düşlerindeki loşluğu
Gecesinin yarım ayından ödünç alan

Pencere perdeleri tutsak
Kapısı kilitli bir yüreğim

Şafaktan içime adımlıyor şimdi
Güneşin ışıkları

Dayanmaz yüreğim
Zincire vurulmuş perdelerin hürriyetine
Camların buğusuna kazınan adının hançerine
Tenekede ki paslı sardunyanın çiçeksizliğine

Duvarda çırpınan
Güvercin resminin kanatlı bıçağına

Nal gibi kızaran anıların
Etimi dağlamasına

Dayanmaz yüreğim

Beyaz masa örtüsünde ki siyah sözlerinin lekesine
Duvarda nadasa bırakılan sazın dikenli tellerine
Kilim desenli hüzünlerin üstüne bağdaş kuran
acıların ayağa kalkmasına

Cere(Toprak küp)de basılı asık suratımı
Buz tutturan ayrılığın birden erimesine

Dayanmaz doğuşuna yüreğim
Tamda içime sinmişken karanlık

Ama olsun kapımı açtım
Çıkar ayakkabılarını güneş
Gir içime öğleye kadar güleyim

...